

Vi er også meget i tvivl om, om det er en god idé at lave en absolut forældelsesfrist på tre år. Det må være sådan, at en patient har mulighed for at kunne klage på det tidspunkt, hvor begrundelsen for klagen dukker op, og det er jo ikke altid lige med det samme efter behandlingen. Der kan også være tale om, at man skal restituere sig, før man har de kræfter, der skal til for at klage, og derfor mener vi, at det er meget betænkeligt at lave en absolut forældelsesfrist på tre år.

Samarbejdet med embedslægerne er noget modsigelsesfyldt beskrevet, for i selve forslaget lægger man op til et styrket samarbejde, men når man så studerer bemærkningerne for at se, hvori dette samarbejde består, kan man jo se, at der er tale om et skønneri og ren lyrik. Det, man ønsker at gøre, er at fjerne embedslægernes indstillingsret og fratage dem muligheden for at lave partshøring, og jeg har svært ved at se, at det er en styrkelse af samarbejdet. Vi vil gerne diskutere embedslægernes placering i denne sag, men så synes jeg, vi skal gøre det ordentligt i stedet for sådan nogle tilfældige tiltag under en forkert overskrift.

Vores principielle holdning er, at vi burde lave en grundlæggende reformering af Patientklagenævnet, og vi er i lighed med Venstre meget tiltalt af en decentral model. Vi synes også, det var værd at overveje at lave en anden sagsbehandling, hvor nogle af klagerne får mulighed for en mundtlig forhandling og dermed en bedre mulighed for at få deres ret. Det er et betænkeligt system, at klagerne aldrig har mulighed for at være en del af drøftelsen og mundtligt forelægge deres synspunkter.

Det er klart, at der er nogle ressourcemæssige overvejelser, der her kommer ind i billedet, men det synes jeg vi skal tage en diskussion af og se det i balance med klagerens retssikkerhed. Som sagt lægger vi i forbindelse med denne revision afgørende vægt på at få sikret, at systemet virkelig bliver brugt til en optimal kvalitetssikring i sundhedsvæsenet.

Vibeke Peschardt (RV):

Antallet af patientklager i det danske sundhedssystem stiger og stiger. Det har det gjort, siden man lavede Patientklagenævnet i 1987, og det bliver der tilsyneladende ved med. Man har jo ændret i loven flere gange, og det er der også flere der har nævnt, siden nævnet blev oprettet, og det, der er meningen nu, er simpelt hen at forsøge at nå frem til en model, hvorefter sags-

behandlingstiden i hvert fald kan holdes i ro, samtidig med at man prøver at få gjort noget ved de store pukler, der er.

Derfor er der blevet fastsat en frist på tre år for at optage sager, dog med nogle undtagelser. Blandt andet kan det grønlandske hjemmestyre nu indbringe sager, og det vil sige, at man i virkeligheden også har udvidet området noget, men det er så det, der er i det. Det er, som nogle har sagt, ikke de helt store revolutionerende ændringer, der er sket. Til gengæld tror vi på, at den reorganisering, der samtidig har fundet sted i Patientklagenævnet, vil medvirke til at afhjælpe problemerne.

Så er der to ting, som jeg godt vil trække lidt frem, og den ene er ændringerne i formandskabet. Jeg synes, det på udmærket vis fremgår af bemærkningerne, at den, der kan træde ind som formand i stedet for dommeren, kun gør det undtagelsesvis, og det hænger antagelig også sammen med sagspresset.

Det andet er, at med hensyn til embedslægernes placering i dette system er det klart for os, at embedslægerne simpelt hen har ønsket den decentrale ordning, sådan har jeg fornemmet det, hvor man faktisk får Patientklagenævnet splittet op, og det er så et spørgsmål, hvordan det vil påvirke afgørelserne. Jeg har tænkt over det, og for mig at se ville et sådant decentralt system betyde, at man fik meget forskellige afgørelser, og at man samtidig måtte indføre en overordnet instans for at få afgørelserne ens over hele landet.

Derfor har vi altså valgt at sige ja til dette lovforslag, og vi støtter det.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne også stort set, og jeg understreger stort set, billige de intentioner, der er med lovforslaget. Vi er naturligvis af den opfattelse, at en effektivisering af sagsbehandlingen er noget, som vi kun kan billige, og det, at man yderligere vil have en nedbringelse af sagsbehandlingstiden for patientklagenævns-sager, er der jo ikke nogen, der kan være imod. Tværtimod må man rose, at regeringen nu omsider også gør noget ved det her.

Som der bliver henvist til, er det Klageudvalget, der i januar 1997 afgav denne betænkning. Udvalget har f.eks. haft til opgave at vurdere forslaget med henblik på en nedbringelse af sagsbehandlingstiden og herudover at opnå en